

ΕΤΟΣ 52ον

28 Νοεμβρίου 2004

ΑΠΘ. ΦΥΛ. 48 (2687)

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΖΩΗΣ

«Τά αδύνατα παρά άνθρωποις, δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἔστιν»

Κάποιος Ἰουδαῖος ἄρχοντας ρώτησε τὸ Χριστό: «Διδάσκαλε τί νά πράξω, γιά νά κληρονομήσω τήν αἰώνια ζωή;». Καί ὁ Κύριος, γνωρίζοντας πολλή καλὰ τί κρατὰ συνήθως τόν ἄνθρωπο δεμένο γερά στή γῆ, τοῦ ἀπαντᾷ: «Ἕνα σοῦ ἀπομένει μοναχά! Πούλησε ὅσα ἔχεις καί μοίρασε τα στούς φτωχοῦς. Κι ἔτσι θά ἔχεις θησαυρό κοντά στό Θεό· καί ὕστερα ἀκολουθήσε με».

Ἐκεῖνος, ὕστερα ἀπό αὐτό ἔπασε σέ λύπη καί ἔφυγε μὴν μπορώντας νά ἀκολουθήσει τήν ὑπόδειξη τοῦ Κυρίου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶχε βάλει σάν στόχο τῆς ζωῆς του τήν κατάκτηση τῆς αἰώνιας ζωῆς. Καί ἦταν σίγουρος ὅτι περπατοῦσε τὸ δρόμο πού ὀδηγοῦσε στή ζωή αὐτή, ἐπειδή ἦταν ικανοποιημένος ἀπό τήν τήρηση ὀρισμένων βασικῶν ἐντολῶν τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου. Ὁ Νόμος ὁμως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὀλοκληρῶνεται στό Χριστό πού ζητᾷ τήν αὐτοπαράδοση τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι, ὅταν κάποια στιγμή καλεῖται νά διαλέξει ἀνάμεσα στό Θεό καί στά ὑλικά ἀγαθὰ πού τόν κρατοῦν δέσμιο στή γῆ, δέ θυσιάζει τίποτε γιά τὸ Θεό.

Ἡ πνευματική ψευδαισθησία

Ἴσως ὁ ἄνθρωπος αὐτός νά μὴν περίμενε νά ἐξελιχθοῦν ἔτσι τὰ πράγματα. Ζοῦσε ἰσοπὸν σέ μιά κατάσταση πνευματικῆς ψευδαισθησίας. Οἱ ἅγιες προθέσεις του γιά νά κληρονομήσει τήν αἰώνια ζωή ἦταν διαμετρικά ἀντίθετες μέ τίς ἐγκεντρικὲς ἐπιδιώξεις του. Ὁ ἄρχοντας ἐπιθυμοῦσε τήν τελειότητα. Ἀλλὰ τήν οἰκοδομοῦσε στήν περῶσῃα του. Ἄν ἠθελε τήν αἰώνια ζωή ἦταν γιά νά ἀπολαύσει αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶχε καί κατεῖχε στή γῆ. Γι' αὐτό καί ἡ θρησκευτικότητά του κάλυπτε ἕνα μόνο μέρος τῆς ζωῆς του, αὐτό πού φαινόταν ἐξωτερικά, καί ὄχι τὸ σύνολό της. Γι' αὐτό στήν κρίσιμη ὥρα τῆς ἐπιλογῆς, πού τοῦ δημιουργεῖ ὁ Κύριος, ἐγκαταλείπει καί φεύγει.

Ἡ πνευματική μας προσπάθεια δέν προσδιορίζεται μόνο ὡς ἀκρόαση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί ὡς ἐφαρμογή ὀρισμένων ἐντολῶν. Προβάλλεται καί διευκρινίζεται

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη' 18-27)

«...οὐδεις ἀγαθός, εἰμὶ εἷς, ὁ Θεός»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεις ἀγαθός, εἰμὶ εἷς, ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύσης· μὴ φονεύσης· μὴ κλέψης· μὴ ψευδομαρτυρήσης· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἔν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρόν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἴδων δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· πῶς δύσκολός οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ! Ἐυκολώτερόν γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε. **Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώπους, δυνατὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐστίν.**

σάν μιά διαδικασία δημιουργίας καινῆς, νέας ζωῆς. Ἔτσι τό πρόβλημά μας δέν εἶναι νά γίνουμε ἀπλῶς καλύτεροι ἀπ' ὅτι εἴμαστε σέ μιά συγκεκριμένη στιγμή, ἀλλὰ νά ξεπεράσουμε τὴν ἀσθένεια τῆς πνευματικῆς ὀλιγάρκειας, νά βιώσουμε τὴν καλὴ ἀλλοίωση καὶ νά γίνουμε καινὴ κτίση. Ἀναμφίβολα στό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ ἔμενε ναί! Ἀλλὰ καί σ' αὐτὰ πού ἐπιθυμοῦμε ἔμενε ἐπίσης ναί. Τό ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς διαστάσεως εἶναι μιά πνευματικὴ ζωὴ σέ βαθμὸ ψευδαισθησίας.

Ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ

Ὁ αὐθεντικὸς χριστιανὸς πρέπει νά μεταβάλλεται πάντοτε σέ γρηγοροῦντα καὶ ἀνησυχοῦντα ἄνθρωπο. Νά βρίσκεται πάντοτε σέ μιά κατανυκτικὴ ἀβεβαιότητα. Γιατί ἀλλήλωσε ποιός θά τοημοῦσε νά ἰσχυριστεῖ ὅτι εἶναι σίγουρος γιὰ μιά θέση στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Αὐτό, ὅμως, πού φαίνεται δύσκολο καὶ ἀδύνατο γιὰ τὸν ἄνθρωπο, νά εἶναι ὀλοκληρωτικὰ ἀφιερωμένος στό Θεό, εἶναι δυνατό νά γίνει μέ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἀρκεῖ ἐμεῖς νά τό θελήσουμε.

† Ὁ Φ. Ἄ.

28 Νοεμβρίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ

Στεφάνου τοῦ νέου ὁσίου ὁμολογητοῦ († 767), Εἰρηνάρχου μάρτυρος († 303).

Τῶν πεντεκαίδεκα μαρτύρων τῶν ἐν Τιβεριουπόλει μαρτυρησάντων.

Ἦχος: α' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. ε' 8-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη' 18-27.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Δεκεμβρίου, Ι' Λουκά.

Ἀπόστολος: Γαλ. ε' 22 – ς' 2 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ' 10-17.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, κάποιος ἄνθρωπος πλησίασε τὸν Ἰησοῦ μὲ τὸν σκοπὸ νά τὸν πειράξῃ καί τοῦ εἶπε, «Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νά κάνω διὰ νά κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον;». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Γιατί μέ ὀνομάζεις ἀγαθόν; Κανείς δέν εἶναι ἀγαθὸς παρά μόνος ὁ Θεός. Τάς ξέρεις τάς ἐντολάς, Νά μή μοιχεύσῃς, νά μή φονεύσῃς, νά μή κλέψῃς, νά μή ψευδομαρτυρήσῃς, νά τιμᾷς τὸν πατέρα σου καί τὴν μητέρα σου». Ἐκεῖνος δέ εἶπε, «ὄλα αὐτά τά ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεανικὴν μου ἡλικίαν». Ὅταν ἄκουσε αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς, τοῦ εἶπε, «Ἔνα ἀκόμη σοῦ λείπει· πώλησε ὄλα ὅσα ἔχεις καί μοίρασε τα εἰς τοὺς πτωχοὺς καί θά ἔχῃς θησαυρόν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καί ἔλα, ἀκολούθησέ με». Ἄλλ' αὐτὸς ὅταν τό ἄκουσε, ἐλυπήθηκε πολὺ, διότι ἦταν πολὺ πλούσιος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶδε τόσον λυπημένον, εἶπε, «Πόσον δύσκολον εἶναι δι' ἐκείνους πού ἔχουν τά χρήματα νά μποῦν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εἶναι εὐκολώτερον νά περάσῃ μιὰ καμήλα ἀπὸ τὴν τρύπα μιᾶς βελόνας παρά νά μπῆ ἕνας πλούσιος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Ἐκεῖνοι πού τό ἄκουσαν εἶπαν, «Τότε ποίός μπορεῖ νά σωθῆ;». Αὐτὸς δέ εἶπε, «**Ἐκεῖνα πού εἶναι ἀδύνατα εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι δυνατά εἰς τὸν Θεόν**».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ (τευχίδιο).

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ (ἐγκόλπιο, σέ πολυτελή ἔκδοσιν).

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ. Ἀκολουθίης τοῦ ἡμερονυκτίου, ἐπιτομή ἀκολουθιῶν κυριότερων κινήτων καί ἀκινήτων ἑορτῶν, Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς, Πεντηκοστάριον καί πλῆρες ἑορτολόγιο (ἔκδοσιν πολυτελής, δεμένη).

«ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΝΟΗΤΟΝ...». Λόγος περὶ προσευχῆς τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ. (Ἀνάλυσιν τοῦ θέματος προσευχῆ ἀπ' τὸν Ἀρχιμ. Εὐσ. Βίττη).

ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ, ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης. Ἀνάλυσιν τοῦ «Πάτερ ἡμῶν». (Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια: Ἀρχιμ. Παγκρατίου Μπρούσαλη †).

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Π. Εὐδοκίμωφ, μετάφραση Μαρία Παπαζάχου - π. Δημ. Τζέρπος).

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. Ἀνάλυσιν τοῦ «Πάτερ ἡμῶν». Φυλλάδιο (Καθηγ. Ἄθαν. Δελνκωστόπουλου).

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ, «Πάτερ ἡμῶν» (φυλλάδιο).

ΜΙΛΑΩ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ... (φυλλάδιο).

ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ (α)

Ἐνα σημεῖο ἀκόμη τοῦ νομικοῦ πνεύματος μέ τό ὁποῖο ἀντιμετωπίζουν οἱ αἰρετικοί τήν Ἁγία Γραφή εἶναι τό μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος. Εἶναι γνωστό ὅτι κατηγοροῦν τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησία, γιατί βαπτίζει τά νήπια, μέ τόν ἰσχυρισμό ὅτι πρέπει πρῶτα κανεῖς νά πιστεῦσαι γιά νά βαπτισθεῖ. Ὅπως γιά νά γίνεις μέλος ἑνός σωματείου πρέπει πρῶτα νά ἀποδεχθεῖς τό καταστατικό του, στό ἴδιο ἐπίπεδο νομίζουν ὅτι κινεῖται τό νά γίνει κανεῖς μέλος τῆς Ἐκκλησίας.

Τό μεγάλο καί μοναδικό τους ἐπιχείρημα εἶναι τό χωρίον τῆς Καινῆς Διαθήκης πού λέγει: «Ὁ πιστεύσας καί βαπτισθεῖς, σωθήσεται». Καί αὐτό βέβαια τό χωρίον δέν τό ἐρμηνεύουν σωστά, διότι σέ αὐτό τό βάρος δέν πέφτει στό «πιστεύσας», ἀλλά στό «βαπτισθεῖς». Τό χωρίον αὐτό σημαίνει τό τελείως ἀντίθετο ἀπό αὐτό πού ἐκείνοι ἰσχυρίζονται, ὅτι δηλαδή δέν εἶναι ἀρκετό γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου νά πιστεῦει μόνο ἀλλά χρειάζεται καί νά βαπτισθεῖ γιά νά σωθεῖ. Δέν εἶναι ἀρκετό δηλαδή νά ἀναγνωρίζει κανεῖς ὅτι ὑπάρχει ὁ Θεός, ἀλλά πρέπει νά ἐνωθεῖ μέ τό Θεό, νά ἀποκτήσει τή ζωή τοῦ Θεοῦ γιά νά σωθεῖ, μέ τό μυστήριον τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησία, διά τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος.

Τό κήρυγμα καί ἡ Βάπτισμα δέν συνδέονται μεταξύ τους μέ μιά νομική σειρά καί σχέση. Κλασικό παράδειγμα γι' αὐτό ὁ τρόπος τῆς κλήσης τοῦ Ἀποστ. Παύλου. Ὁ Χριστός ἦλθε σέ μιά ἱστορική ἐποχή, ἀπευθύνθηκε στούς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καί βέβαια οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἔπρεπε πρῶτα νά εὐαγγελισθοῦν τήν καλή ἀγγελία τοῦ Εὐαγγελίου καί ἐφόσον τήν ἀποδεχθοῦν διά τοῦ βαπτίσματος νά γίνουν μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπό τό σημεῖο αὐτό ὅμως μέχρι τοῦ σημείου νά ὑποστηρίζουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μιά κλειστή κοινωνία ἐνπλήκων ἀνθρώπων, μιά κοινωνία ἀπό τήν ὁποία ἀποκλείονται τά παιδιά, ὑπάρχει μιά τεράστια ἀπόσταση. Μιά τέτοια κοινωνία δέν θά ἦταν πρῶτα-πρῶτα φυσιολογική κοινωνία. Κάτι τέτοιες ἐκλεκτικές τάσεις θά ταίριαζαν σέ μιά ὀργάνωση ὄχι ὅμως στήν Ἐκκλησία.

Ἀρχιμ. Π. Ἰ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμον Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>